

ဓမ္မခန္ဓာ (၇၄) နှုတ်ဆိတ်နေသူ (အလ်-မုဒ္ဒတ်သာရ်)

ဉာဏ်စဉ်ကိန်းဝပ်ပေးမှု အမှတ်စဉ် (၄)၊ သုတ်ဒေသနာ (၅၆)ပါး။

ဦးဌေးလွင်ဦး ပြန်ဆိုသည်။

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အားဖြင့်-^{၁၁၁}

၁။	အို နှုတ်ဆိတ်နေသူ- ^{၁၀၆၉}	يَا أَيُّهَا الْمُدْتَرُّ
၂။	မားမားရပ်လော့၊ ထို့နောက် သတိပေးလော့။	فُمْ فَأَنْذِرْ
၃။	ကံကြမ္မာရှင်သည် ကြီးကျယ်ကြောင်းရင့်ကျူးလော့။	وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ
၄။	သင်၏ ခြံလွှာအား သန့်စင်စေလော့။ ^{၁၀၇၀}	وَتِيَابِكَ فَطَهِّرْ
၅။	ညစ်ညမ်းမှုကို ဖယ်ခွာလော့။	وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ
၆။	ကြီးပွားခြင်းအတွက် မျက်နှာမလိုက်နှင့်။	وَلَا تَمُنَّ بِتَسْتَكْبِرْ
၇။		وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ

(၁၀၆၉) ၇၃:၁ မှ **يَا أَيُّهَا الْمُدْتَرُّ** ယာ- အိုင်းယံယိုဟာလ် မူဇန်မေးလ် အို- ကိုယ်ရုံခြံနေသူ၊ ဆိုသည်နှင့် ဤသုတ်တော်မှ **يَا أَيُّهَا الْمُدْتَرُّ** ယာ- အိုင်းယံယို ဟာလ် မူဇန်သာရ် အို (စောင်ခြံထားသူ) နှုတ်ဆိတ်နေသူ- ဆိုသည်မှာ ကိုယ်တော်မူဟုမ္မဒ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုစကားလုံးများ၏ ဆိုလိုချက်မှာ- ကိုယ်တော်မူဟုမ္မဒ်သည် သစ္စာတရားကို သိပြီး ဖြစ်သော်လည်း- မိုက်လုံးအားကြီးသော မိရိုးဖလာ လောက၌ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်း မပြုသေးဘဲ၊ နှုတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေခြင်း ပစ္စေကဗုဒ္ဓ အဆင့်ကို ဆိုလိုပေသည်။ သို့ပြီးနောက် လောကအလုံး အတွက် မားမားမတ်မတ်တည်ကာ သစ္စာတရားအား ကြေငြာရသော ဗုဒ္ဓအဆင့်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ကြောင်း ဤသုတ်တော်များက ဆိုလိုပေသည်။ ကိုယ်တော်သည် လူသားအားလုံးအတွက် စံနမူနာ ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ကိုယ်တော့အား နမူနာယူ၍- မိရိုးဖလာ အမှောင်ထုအား တော်လှန်မည်သူ အားလုံးအတွက် ဤသုတ်တော်များသည် စံနမူပင် ဖြစ်တော့သည်။

(၁၀၇၀) ဤသုတ်တော်မှ ခြံလွှာ ဆိုသည်မှာ မိရိုးဖလာ ထုံးတမ်းစဉ်လာကြီးကို ခေါ်ဆိုပေသည်။ သဗ္ဗညုဉာဏ်ရ ကိုယ်တော်များအား ဝတ်ရုံအား သန့်စင်စေခြင်း၊ ညစ်ညမ်းမှုအား ဖယ်ခွာစေခြင်း ဆိုသည်မှာ ဝတ်ကြောင်စွန့် သင်္ကန်းဝတ်ခိုင်းခြင်း မဟုတ်ချေ။ မိရိုးဖလာ အမှောင်ထု အစွဲအား ဆေးကြောသန့်စင်စေခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုခေတ်ထိုအခါမှ- ကိုယ်တော်၏ မိရိုးဖလာကြီးသည် ဘုရားနှင့် တစ်စိုက်တည်းထားလျက် လူသား အချင်းချင်းကိုဖြစ်စေ၊ ရုပ်ပွားများကို ဖြစ်စေ ကိုးကွယ်ပသနေမှုများ၊ ဥပဒေမရှိ ကြီးနိုင်ငယ်ညွှင်း လူမျိုးကြီးစရိုက်၊ လူမျိုးရေးခွဲခြားခြင်း စရိုက်များ၊ မိမိ ဥစ္စာပစ္စည်းအတွက် မျက်နှာလိုက်ခြင်းများ၊ လာဘ်ထိုးခြင်းများ- စသည်ဖြင့် မကောင်းမှု မှန်သမျှ ရောပြုန်းနေခဲ့ပေသည်။ ထိုသို့သော အမှောင်ထု ကြီးကြား၌- မားမားရပ်လျက်- ကျွန်ုပ်တို့၏ စံပြ ကိုယ်တော်မူဟုမ္မဒ်သည် သစ္စာတရား အလင်းရောင်ကြီးအား ထွန်းပြခဲ့ပေသည်။

	သင့်ကံကြမ္မာရှင်အတွက် သီးခံလော့။	
၈။ ၁၈:၉၉	တံပိုးခရာအား မှုတ်သောအခါ- [☆]	فَادَا نُقِرَ فِي النَّافُورِ ۞
၉။	ယင်းသည် ပြသဒါးနေ့- နေ့ကာလပင်၊	فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ۞
၁၀။	ဖုံးကွယ်သူများ အပေါ်၌ လွယ်ကူမှု မရှိချေ။	عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ۞
၁၁။	ငါ ဖြစ်တည်စေသော သူအား၊ ငါတစ်ပါးတည်းဖြင့် ချန်ထားခဲ့လော့။	ذُرِّي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۞
၁၂။	ငါသည် သူ့အတွက် ဥစ္စာ တိုးရွေ့ကျယ်ပြောစေရန် စီရင်ပေး၏။	وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ۞
၁၃။	သားသမီးများကိုလည်း မျက်မှောက်သက်သေရှိစေ၏။	وَبَنِينَ شُهُودًا ۞
၁၄။	သူ့အတွက် သာယာခြင်းဖြင့် သာယာသောဘဝ ဖြစ်စေ၏။	وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ۞
၁၅။	တဖန် သူသည် တိုးပွားခြင်း၌ ဘဝင်ကျနေ၏။	ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ۞
၁၆။	အမှန်မှာ- ဧကန်ပင် သူသည် ငါ၏ သုတ်ဒေသနာများ၌ ရန်ထောင်နေ၏။	كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ۞
၁၇။	ငါသည် သူ့အား စိတ်ကျခြင်းဒဏ်ဖြင့် ဖိစီးစေလတ္တံ့။	سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ۞
၁၈။ ဥပဒေ ပြု၏။	ဧကန်ပင် သူသည် စဉ်းစား၏၊ ထို့နောက် စည်းချိန်ချ၏။	إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۞
၁၉။ ဥပဒေ	သို့သော် သူ၏ စည်းချိန်က သူ့အား တော်လှန်လတ္တံ့၊	فَقَتَلَ كَيْفَ كَانَ قَدَرَ ۞
၂၀။	တဖန် သူ၏ စည်းချိန်က သူ့အား တော်လှန်လတ္တံ့။	ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَرَ ۞
၂၁။	တဖန် သူသည် ရှုစား၏။	ثُمَّ نَظَرَ ۞

၂၂။	ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ တဖန် မျက်မှောက်ကုပ်၏၊ မျက်မှောင်ကြုတ်၏။
၂၃။	ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ တဖန် မာန်တက်လျက် လှည့်ထွက်သွား၏။
၂၄။	فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَهٌ سِحْرٌ يُؤْتِرُ ﴿٢٤﴾ ကုန်အံ့ ထို့နောက် သူပြောသည်မှာ- “ဤသည် ရှေးပဝေဏသီက မှော်အတတ်ပင်၊-
၂၅။	إِنَّ هَذَا إِلَهٌ قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ ဤသည် လူသားစင်စစ်၏ ပြောစကားပင်၊”ဟု ဖြစ်၏။
၂၆။	سَأَصْلِيهِ سَقَرُ ﴿٢٦﴾ သူ့အား အသူရာဘုံ၌ တစ်သားတည်း ဖြစ်စေလတ္တံ့။
၂၇။	وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾ အသူရာဘုံဟူသည်- သင့်အား မည်သည့်အရာက သိမှတ်စေမည်နည်း။
၂၈။	لَا تَبْقَىٰ وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ ဆက်တည်မထား၊ ချန်မထား-
၂၉။	لَوْ آحَاةٌ لِلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ လူသားစင်စစ်အား တွန့်လိမ့်သွားစေ၏။
၃၀။	عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾ ထိုအပေါ်၌ ဆယ့်ကိုး ရှိ၏။^{၁၀၇၁}
၃၁။	وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾

(၁၀၇၁) ကျမ်းမြတ်ကုန်အံ့၏ အချို့သော ပြောကြားချက်များသည် ခေတ်နှင့်လိုက်၍ နားလည်ရသည်တို့ ရှိ၏။ ဥပမာအားဖြင့် ၈၄:၁၉ မှ “သင်တို့သည် တစ်ပြိုင်တည်း တစ်ပြိုင်သို့ စီးနင်းတက်သွားရလတ္တံ့။” ဆိုသော ဝါကျမျိုးကို- လေယာဉ်များ မပေါ်မီက သတ္တဝါတို့ကို စီး၍ တောင်ပေါ်ခရီးသို့ တက်သွားသည်၊ ပြောင်းရွှေ့သွားသည်ဟုသာ နားလည်နိုင်ပေသည်။ သို့သော် လေယာဉ်များ ပေါ်လာသောအခါ- လေယာဉ်ဖြင့် စီးနင်းလျက် အဆင့်မြင့်သော နေရာများသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားသည်ဟု နားလည်လာပေသည်။ ထိုထက်ပို၍ နောက်ပိုင်းတွင် အစီးအနင်းများ စီး၍ တစ်ပြိုင်တည်း တစ်ပြိုင်သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားရလတ္တံ့- ဟု နားလည်လာပေသည်။ အလားတူပင် ဤသုတ်တော်မှ- “ထိုအပေါ်၌ ဆယ့်ကိုး ရှိ၏။” ဆိုသော အဆိုအား အသူရာဘုံဟု ဆိုသည့် နိမ့်ကျလှသည့် ဘဝဆိုး၏ အထက်တွင် ဘုံအဆင့် ၁၉ ဆင့်ရှိသည်ဟု လည်းကောင်း၊ မကောင်းသူတို့အား ငရဲ၌ အဆင့် ဆယ့်ကိုးဆင့်ဖြင့် ထားမည်ဟုလည်းကောင်း၊ အမျိုးမျိုးနားလည်လာကြပေသည်။ သို့သော် ဤ ၁၉ ဂဏန်းအား အလွယ်တစ်ကူအားဖြင့် နားလည်နိုင်သည်မှာ- ဆက်လက်ပါ သုတ်တော်မှ “ဖိုးကွယ်သော သူတို့အား အမှတ်စဉ် မှတ်ရန်၊” ဟူသော ဝါကျပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဖိုးကွယ်သူတို့၏ အဆင့်အတန်း အမျိုးမျိုး၊ မကောင်းမှုပြုသူတို့၏ အဆင့်အတန်း အမျိုးမျိုးရှိခြင်း၊ စသည်ဖြင့် မည်သည့် ကောင်းမှု မကောင်းမှုကိုမျှ တစ်ပြိုင်ညီသတ်မှတ်၍ မရခြင်းကို ဆိုကြောင်း ရိုးရှင်းစွာ နားလည်နိုင်ပေသည်။

	ငါသည် နိမိတ်ဆောင်တို့မှအပ အပူမီး၏ အဖော်များအဖြစ် ခန့်အပ်ထားသည် မဟုတ်။ ငါသည် သူတို့အား ခန့်အပ်ထားသည်မှာ- ဖုံးကွယ်သော သူတို့အား အမှတ်စဉ်မှတ်ရန်၊ ကျမ်းဂန် ပေးအပ်ခံရသူတို့အား စည်းစောင့်လာစေရန်၊ ယုံကြည်သော သူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ တိုးပွားလာစေရန်၊ ကျမ်းဂန် ပေးခြင်းခံရသော သူတို့နှင့် ယုံကြည်သူတို့အား ဒွိဟသံသယ မဖြစ်စေရန်၊ နှလုံးသား၌ ရောဂါဖြစ်နေသူတို့နှင့် ဖုံးကွယ်သူတို့က “ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ဤဥပမာအားဖြင့် မည်သည်ကို ရည်ရွယ်သနည်း” ဟု ပြောရစေရန် တို့ကြောင့်ဖြစ်၏။ ယင်းသို့ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် စံချိန်ပြည့်မှီသည့်အလျောက် လမ်းလွဲရသူ ရှိစေ၍၊ စံချိန်ပြည့်မှီသည့်အလျောက် လမ်းညွှန်ရသူ ရှိစေ၏။ အရှင်မှအပ ကံကြမ္မာရှင်၏ စစ်သည်တော်များကို သိနိုင်သူ မရှိချေ။ ဤသည် လူသားစင်စစ်တို့အတွက် သတိပေးတရားတော်သာ ဖြစ်ချေ၏။ ^{၁၀၇၂}
၃၂။	﴿كُنَّا وَالْقَمَرَ﴾ အမှန်မှာ- လအားဖြင့်-
၃၃။	﴿وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ﴾ ထွက်ခွာသွားသော ည အားဖြင့်-
၃၄။	﴿وَالصُّبْحِ إِذَا اسْفَرَ﴾ ရောင်ဝါဖြာသော အာရုံတက်အားဖြင့်-
၃၅။	﴿إِنَّهَا لِحَدَى الْكَبِيرِ﴾ ကေန်ပင် ယင်းသည် ကြီးမားနက်ရှိုင်းခြင်းများမှ တစ်ခုဖြစ်၏။
၃၆။	﴿نَذِيرًا لِلْبَشَرِ﴾ လူသားစင်စစ်တို့အား သတိပေးရန်မှာ-
၃၇။ ☆ ၇၄:၅၃	﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ﴾ သင်တို့မှ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရန်၊ သို့မဟုတ် နောက်တွင်ကျန်နေခဲ့ရန် စံချိန်ပြည့်မှီလိုသူ အတွက် ဖြစ်၏။ [☆]
၃၈။	﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ﴾ ဥာဠာစရိုက်တိုင်းသည် ကျင့်ဆောင်ဆည်းပူးရာအတွက် အာမခံပစ္စည်း ဖြစ်၏။
၃၉။	﴿إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ﴾ သို့သော် လက်ျာရံ အဖော်တို့မှာ ကင်း၍-
၄၀။	﴿فِي جَنَاتٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ ဥယျာဉ်တွင်း၌ သတင်းမေးမြန်းကြမည်မှာ-

(၁၀၇၂) ဤသုတ်တော်အား ဆရာတော်ကြီးများက ငရဲမှူးများအဖြစ် မလာအိကာဟ် ကောင်းကင်တမန်တော်များကို ခန့်အပ်ထားမည်ဟု ဖွင့်ဆိုကြပေသည်။ အစဉ်အလာ ခေတ်ကာလ အလိုက် ဖွင့်ဆိုခဲ့သော ဆရာတော်ကြီးများအား အပြစ်ဆိုဘွယ်မရှိချေ။ သို့သော် မလာအိကာဟ်ဟူသည် နတ်ဒေဝတာဟု အဓိပ္ပါယ်ကိုပေးသော ကောင်းကင်တမန်တော် မဟုတ်ဟု ကျွန်ုပ်နားလည်ထားသည်နှင့်အညီ- ဤဘာသာပြန်၌ လူသားပညာရှင်တို့အား အပြစ်ကောင်များကို ပြစ်ဒဏ်ပေးရာ၌ ဥပဒေပြုရန် ခန့်အပ်ထားသည်ဟု နားလည်စေလိုပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤသုတ်တော်ကောင်း၌ သေလွန်ပြီးသော်မှ၊ နောင်ဘဝတွင်မှ ဟူသော စကားလုံး မပါဝင်ချေ။ ထို့အပြင် ဤသုတ်တော်၌ ဖုံးကွယ်သူများ၊ ရှေးကျမ်းဝါဒီများ၊ ယုံကြည်သူများ၊ နှလုံးသား၌ ရောဂါရှိသူများကို အဆင့်ဆင့် ခွဲခြားသတ်မှတ်မည်ဟု ဆိုသောကြောင့် သစ္စာတရား ထွန်းကားဖွံ့ဖြိုးသော မျိုးဆက်သစ်များ ကြီးစိုးလာသော ခေတ်တွင် ဥပဒေပြုရာ၌ လူသားတို့အား ငွေကြေးဥစ္စာအလိုက် လူတန်းစားခွဲခြားခြင်း မရှိစေဘဲ၊ ကိုယ်ကျင့်တရားအလိုက်၊ အသိပညာအလိုက်၊ လူအဆင့်အတန်းကို ခွဲခြားသတ်မှတ်မည်ဟု ဆိုလိုပေသည်။ ထိုသို့ ခွဲခြားသတ်မှတ်ရန် ဥပဒေပြုရာတွင် ရိုးသားဖြူစင် သမာသမတ်ကျသော ပညာရှင်များက ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့်ကို ရရှိစေမည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပေသည်။

၄၁။	ရာဇဝတ်ကောင်တို့ အကြောင်း-	عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۞
၄၂။	သင်တို့အား အသူရာသို့ မည်သည့်က ဆောင်ခဲ့သနည်းဟု ဖြစ်၏။	مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۞
၄၃။	သူတို့က ပြောကြမည်မှာ “ကျွန်ုပ်တို့သည် မေတ္တာဓိဋ္ဌာန်ပြုသူများမှ မဟုတ်ခဲ့ပါ။-	قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۞
၄၄။	ကျွန်ုပ်တို့သည် သူဆင်းရဲတို့အား ကျွေးမွေးသူများ မဟုတ်ခဲ့ပါ။	وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ ۞
၄၅။	အလေအလွင့်ပြောသူများနှင့် အလေအလွင့်ပြောနေမိခဲ့ပါ၏။	وَكُنَّا نَحْوُ مَعَ الْخَائِضِينَ ۞
၄၆။	စီရင်ချက် နေ့ကာလအား* ငြင်းဆန်မိခဲ့သည်မှာ-	وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ۞
၄၇။	ယခု ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ထံ မပေါက်မပြန် ရောက်လာသည့်တိုင် ဖြစ်ပါ၏။” ဟု ဖြစ်၏။	حَتَّىٰ آتَانَا الْيَقِينَ ۞
၄၈။	သို့ဖြစ်၍ အမျှပေးဝေသူတို့၏ အမျှပေးခြင်းသည် သူတို့အတွက် အကျိုးမဖြစ်ထွန်းတော့ချေ။	فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ۞
၄၉။	သို့ပါလျက် သူတို့သည် သတိပေးတရားတော်အား အဘယ်ကြောင့် ပစ်ပါယ်သွားကြသနည်း။	فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ۞
၅၀။	သူတို့သည် လန့်ဖြတ်ပြေးသော မြင်းကျားများကဲ့သို့-	كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ۞
၅၁။	သူတို့သည် ခြင်္သေ့ထံမှ ထွက်ပြေးရခြင်း ဖြစ်၏။	فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ۞
၅၂။	အမှန်မှာ- သူတို့အနက် တစ်ဦးချင်းစီက အခန်းကဏ္ဍလိုက် ကျမ်းစာကိုယ်စီ လိုချင်ကြသလော။	بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنَشَّرَةٌ ۞
၅၃။	အမှန်ပင်- သူတို့သည် နောက်ဘဝအတွက် ကြောက်လန့်မှု မရှိချေ။	كَلَّا بَلْ لَّا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۞
၅၄။ ကုရ် အံ	အမှန်ပင်- ဤသည် သတိပေးတရားတော် ဖြစ်၏။	كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرَةٌ ۞
၅၅။		فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۞

	စံချိန်ပြည့်မှီလိုသူအား- ၎င်းကို သတိရစေလော့။^{၁၀၇၃}
၅၆။	وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ သို့သော် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ စံချိန်ပြည့်မှီခြင်း မရှိဘဲ သူတို့သည် သတိရတတ်မည် မဟုတ်ချေ။ အရှင်သည် စည်းစောင့်ခြင်းအတွက် အရင်းအမြစ်၊ လွတ်ငြိမ်းစေခြင်းအတွက် အရင်းအမြစ် ဖြစ်တော်မူ၏။

(၁၀၇၃) သုတ်တော် ၃၇ တွင် “ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရန်၊ သို့မဟုတ် နောက်တွင် ကျန်ရစ်ရန် စံချိန်ပြည့်မှီလိုသူအတွက်” ဟု ဆိုထား၍၊ ဤသုတ်တော်၌ “စံချိန်ပြည့်မှီလိုသူအတွက် ကျမ်းတော်ကို သတိရစေလော့” ဟု ဆိုထားပေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ခေတ်မှီ၍ ရှေ့သို့ အစဉ်တိုးတက်စေလိုသူအတွက် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အံအား သတိရစေလော့ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အံအား စဉ်းစားခြင်းဆင် တွေးတော၍ လေ့လာဆည်းပူးခြင်းသည် လူသားအား ခေတ်မှီတိုးတက်စေရန် အစဉ်ဆောင်ပေးလျက် ရှိပေသည်။